

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/48/2012
Identifikačné číslo spisu:	3012200339
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3012200339.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. J. G., I. J. J., proti žalovanému: Mesto Trenčianske Teplice, so sídlom Ul. gen. M. R. Štefánika 4, Trenčianske Teplice, o vydanie veci, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/66/2012-24 zo dňa 11. júla 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/66/2012-24 zo dňa 11. júla 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne zastavil konanie o jednorazovú potravinovú pomoc podľa § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s odôvodnením, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na konanie o žalobe žalobcu, ani na postúpenie veci príslušnému orgánu v zmysle § 104 ods. 1 veta druhá O.s.p.

Krajský súd rozhodnutie odôvodnil tým, že potravinová pomoc bola v roku 2011 poskytovaná občanom Slovenskej republiky na základe usmernení Pôdohospodárskej platobnej agentúry Slovenskej republiky, podmienky za ktorých bola poskytovaná občanom boli upravené Pôdohospodárskou platobnou agentúrou Slovenskej republiky a jej reálne odovzdanie zabezpečovali obce a mestá, pričom neboli vydávané osobitné rozhodnutia o poskytnutí potravinovej pomoci.

Krajský súd zistil, že žalovaný poskytol dňa 06.12.2012 potravinovú pomoc tým občanom, ktorí splňali podmienky a prihlásili sa na odber v stanovenom termíne. Potravinová pomoc žalobcovi nebola poskytnutá, pretože o ňu u žalovaného (Klientske centrum Mesta Trenčianske Teplice) v určenom termíne nepožiadali. V predmetnej veci žalovaný nevydal rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho prieskumu v zmysle § 247 a nasl. O.s.p. Postup žalovaného môže byť predmetom preskúmania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. („Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“), iba spolu s konkrétnym rozhodnutím orgánu verejnej správy, ktoré má byť

preskúmané súdom. Takéto rozhodnutia vo veci potravinovej pomoci obce nevydávali a preto nebolo možné vyhovieť žalobe a uložiť žalovanému povinnosť vydať žalobcovi 20 kg múky a 20 kg cestovín, resp. poskytnúť mu finančnú náhradu za potravinovú pomoc v sume 40,90 €.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a bolo porušené ustanovenie § 104 ods. 2 O.s.p. tým, že súd konanie bez vydania rozhodnutia o jeho zákonnej dávke ukončil. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne aby rozhodnutie zmenil tak, že uloží žalovanému povinnosť vydať mu 20 kg múky a 20 kg cestovín. V dôvodoch namietal, že na potravinovú pomoc má právny nárok, že nemal možnosť zúčastniť sa na pojednávaní, klásť pracovníčke žalovaného otázky a vyjadriť sa k stanovisku žalovaného, keďže nebolo vytýčené ani len jediné pojednávanie, čím bola porušená základná zásada ústnosti a priamosti v konaní.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol návrh ako nedôvodný v plnom rozsahu zamietnuť. V dôvodoch popísal postup pri poskytovaní potravinovej pomoci realizovanej v roku 2011 prihláseným občanom mesta a uviedol, že poskytnutie potravinovej pomoci občanom nebolo riešené v správnom konaní, takže žalovaný v tejto veci nevydával žiadne súhlasné ani odmietavé rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že je ho potrebné podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd zistil, že návrhom zo dňa 20.05.2012, označeným ako: „Návrh o preskúmanie rozhodnutia odporcu o neposkytnutie potravinárskej jednorázovej pomoci, o uloženie povinnosti vydať mi potravinársku pomoc z EÚ resp. uhradiť mi finančnú náhradu za odmietnutú potravinovú pomoc“ sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať mu 20 kg múky a 20 kg cestovín, resp. poskytnúť mu finančnú náhradu za potravinársku pomoc do troch dní.

Listom zo dňa 24. mája 2012 označeným ako výzva (č.l. 7), vyzval krajský súd žalobcu na predloženie rozhodnutia žalovaného, ktorého zákonnosť žiada preskúmať súdom podľa § 247 a nasl. O.s.p. s tým, že mu zároveň zasiela žalobu, aby sa k jej dôvodom písomne vyjadril.

Na výzvu súdu žalobca reagoval podaním zo dňa 06.06.2012 a súdu oznámil, že žiadne písomné rozhodnutie nemá, upresnil výšku finančnej náhrady za odmietnutú potravinársku pomoc a navrhol vydať platobný rozkaz na sumu 40,90 €.

Následne vydal krajský súd napadnuté rozhodnutie, ktorým konanie zastavil.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti záveru krajského súdu, ktorý napadnutým uznesením podľa § 104 ods. 1, veta prvá O.s.p. konanie zastavil pre nedostatok podmienky konania o žalobe a nesplnenie podmienok na postúpenie veci príslušnému orgánu v zmysle § 104 ods. 1 veta druhá O.s.p.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p., každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 5 ods. 1, 2 O.s.p. súdom ukladá, aby pri plnení svojich úloh poučovali účastníkov v občianskom súdnom konaní o ich procesných právach a povinnostiach. Súdny povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Podľa § 43 ods. 1 veta prvá, veta druhá O.s.p., sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie

vykonať.

Z obsahu neúplných a čiastočne aj nezrozumiteľných podaní žalobcu, petitom ktorých je súd viazaný (§ 153 ods. 2 O.s.p.) je zrejmé, že žalobca nežiadal preskúmať rozhodnutie správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ale sa domáha vydania veci, eventuálne zaplataenia finančnej náhrady, teda ide o žalobu na plnenie, typickú občianskoprávnu žalobu, na prejednanie ktorej sú v prvom stupni podľa § 9 ods. 1 O.s.p. príslušné okresné sudy.

Krajský súd tým, že konal o žalobe podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a konanie zastavil pre nesplnenie podmienok konania (na zastavenie konania použil zákonný dôvod, na aplikáciu ktorého neboli splnené zákonné predpoklady) pochybil, pretože si nielenže neujasnil predmet konania, ale nespĺnil si ani poučovaciu povinnosť vyplývajúcu mu z vyššie citovaného ustanovenia § 5 O.s.p. a § 43 ods. 1, 2 O.s.p.

Prvostupňový súd mal povinnosť vyzvať žalobcu uznesením, nie výzvou (navyše nezrozumiteľnou), na odstránenie väd žaloby s poučením o následkoch nesplnenia povinnosti v súdom určenej lehote a ujasniť si predmet konania. Ak napriek týmto nedostatkom krajský súd konanie zastavil, dopustil sa procesného pochybenia (nesplnenia si zákonnej poučovacej povinnosti (§ 5 O.s.p.) a žalobcovi odňal možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. V takomto prípade sa zastavenie konania považuje za odmietnutie spravodlivosti a porušenie ústavného princípu základného práva na súdnu ochranu.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný